

Beløb for de arbejdsledige, til hvem der ikke kan skaffes Arbejde.

Ved begge de stillede Ændringsforslag er der foreslaaet Lovhjemmel for Ydelse fra Staten af et ligesaa stort Beløb paa 2 Mill. Kr. til Arbejdsløshedsfonden som i det forelagte Lovforslag til Hjælp til offentlige Arbejder, der ikke er Statsarbejder, uden at det dog er sandsynligt, at denne Lovhjemmel bliver fuldt ud effektiv, mulig endog slet ikke kommer til Anvendelse under Hensyn til den ret store Formue (pr. 31. Oktober d. A. ca. 18,1 Mill. Kr.), som Fonden ejer (jfr. vedhæftede Bilag 2 og 3), medens de 2 Mill. Kr., der stilles til Disposition i Lovforslaget, alle vilde medgaa, hvis det forudsatte Antal Arbejder bliver iværksat.

Det vil derhos tillige ses, at der i alt stilles et Beløb paa 10 Mill. Kr. af Arbejdsløshedsfondens Midler til Raadighed til Hjælp ved Arbejders Iværksættelse, altsaa det samme Beløb som ifølge det forelagte Lovforslag; den deri omhandlede ene Million Kroner er et Versurbeløb fra Statskassen til Statskassen, idet den nemlig er foreslaaet som Tilskud til Statsinstitutioner.

Endelig er der ogsaa det fælles for de to Ændringsforslag, at Lovforslagets § 5 er foreslaaet at skulle udgaa.

Flertallet ønsker i øvrigt at udtale, at Gennemførelsen af Lovforslagets §§ 1 og 2, hvorved der søges fremskaffet Beskæftigelse ved almindelige Arbejder med Statstilskud, meget let vil medføre, selv om endog ikke den forudsatte Beskæftigelse af ca. 15 000 Mand daglig blev naaet, at flere Fag paa Grund af den Nedsættelse i Arbejdsløshedsprocenten, som derved vilde fremkomme, ikke længere kunde komme i Betragtning som værende under ekstraordinær Arbejdsløshed. Navnlig et Fag som Arbejdsmændenes vilde en saadan Ordning komme til at gaa ud over, idet de foreslaaede Arbejder jo i langt den største Udstrækning er Arbejdsmandsarbejder. Derved vil de, der ikke kommer i Arbejde, enten helt blive berøvet deres Understøttelse (arbejdsledige med fortsat

Hjælp efter Ophør af den vedtægtsmæssige Understøttelse) eller faa Understøttelsen nedsat (Bortfald af den nu ydede Tillægshjælp), og en saadan Begunstigelse af dem, der kom i Arbejde, og Henvisning af en formentlig stor Del af de arbejdsledige til ordinær Hjelpekasseunderstøttelse og eventuelt til Fattigunderstøttelse ønsker Flertallet ikke at medvirke til, saavel under Hensyn til den Forringelse i de arbejdslediges Kaar, som derved vilde kunne blive Følgen, som til den yderligere Byrde, der derved vilde blive paalagt Kommunerne. En saadan Byrde er efter Arbejdsløshedsfondens Oprettelse og efter den Formue, denne ejer for Tiden, ikke paakrævet.

Flertallet kan saaledes ikke medvirke til Gennemførelsen af Lovforslagets §§ 1, 2 og 3, men maa henholde sig til sine Ændringsforslags §§ 1 og 2, hvorefter der, som tidligere nævnt, stilles de samme Beløb til Raadighed til Tilskud og til Udlaan til Kommuner og offentlige Institutioner til Arbejder, der iværksættes af disse inden 15. Maj 1926, men kun for saa vidt det drejer sig om Nødhjælpsarbejder og delvise Nødhjælpsarbejder, hævden de de Principper, at det offentlige kun bør yde Støtte til Fag, der er ude for en omfattende og langvarig Arbejdsløshed, og at Vilkaarene for Arbejde er saadanne, at det stadig maa være af Interesse for de saaledes beskæftigede at søge andet Arbejde.

Hvad § 4 i Lovforslaget angaar, maa Flertallet anse denne for overflødig, naar §§ 1 og 2 ikke gennemføres, idet det jo altid staaer Ministeren for offentlige Arbejder frit for at henvende sig til Finansudvalgene til Gennemførelse af Bevillinger til Arbejders Udførelse, og da det af Arbejdsudvalgets Betænkning fremgaar, at de foreslaaede Arbejder saa godt som alle er optaget paa Finanslovsforslaget for 1926—27, og det altsaa kun drejer sig om at faa disse delvis overflyttet til indeværende Finansaar, forøges Overflødheden end yderligere. Flertallet er der-